

4. Корній І. Є два шляхи вирішення конфлікту на Донбасі: довгий (переговорний) і швидкий (воєнний) – Бала / І.Корній // [Електронний ресурс]. – <http://www.radiosvoboda.org/a/26764466.html>.

Луценко А., Добровольська І.

УКРАЇНА В СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

У статті проаналізовано основні принципи та аспекти, що визначають місце України у системі міжнародних політичних відносин. Особлива увага приділяється позиціям основних міжнародних акторів (США, Росія, ЄС) щодо України. Аналізується місце України у міжнародних відносинах на лініях США – Росія, Україна – ЄС.

Ключові слова: сучасна система міжнародних відносин, зовнішня політика України, США, Росія, ЄС

Набуття Україною державної самостійності набагато посилило значення міжнародних факторів у її розвитку. З огляду на це особливої уваги заслуговує вивчення її досвіду формування зовнішньополітичної стратегії та реалізації адекватної національним інтересам зовнішньої політики у сучасному динамічному та взаємопов'язаному глобалізаційному світі.

Мета даної роботи полягає у визначенні ролі та місця української держави в сучасній системі міжнародних відносин.

Насамперед зазначимо, що здобуття незалежності України синхронізувалося у часі з періодом закінчення “холодної війни” та започаткуванням так званого нового міжнародного порядку в умовах прискореної глобалізації світу, внаслідок чого наша країна опинилася в центрі масштабних геополітичних зрушень. Саме це поставило її перед викликом – ефективної адаптації до об’єктивно існуючих умов новітньої системи міжнародних відносин, визначило деякі особливості вироблення зовнішньополітичного курсу незалежної України. Їй з перших днів незалежності доводилось паралельно, з одного боку, розбудовувати справді суверенну національну державу, а з іншого – одночасно включатись до різних інтеграційних об’єднань, які суттєво впливали на розбудову сучасної системи міжнародних відносин. Перед Україною постало завдання осмислення місця в новітній системі міжнародного облаштування життя, напрацювання і здійснення адекватної новим геополітичним умовам зовнішньої політики.

Основними завданнями зовнішньополітичної діяльності України є її утвердження й розвиток як незалежної демократичної держави, забезпечення стабільності міжнародного становища, розвиток двосторонніх відносин із сусідніми країнами, державами Заходу, Азії, Африки і Латинської Америки. Розпочинаючи зовнішньополітичну діяльність, Україна ставила перед собою амбітні завдання щодо розширення участі в європейському регіональному співробітництві, членства і співпраці в універсальних світових міжнародних організаціях.

Зовнішня політика України формується на перехресті геополітичних інтересів США, ЄС, Росії, Азії. Цей фактор в більшій мірі визначає й вектор

політичного процесу в Україні, який знаходиться в прямій залежності від того, які ціннісні пріоритети сприйме українська нація та її політична еліта. «Доля України залежатиме від її здатності знайти свій шлях і модель налагодження дійсно рівноправної взаємодії у трикутнику Росія – США – ЄС, що являють собою гілки європейської цивілізації». Що стосується Сполучених Штатів, то вони не розглядають Україну в якості стратегічного економічного партнера, але проводять в країні послідовну політику, яка спрямована на засвоєння населенням демократичних цінностей, як головної гарантії збереження і розвитку демократії в світі, розповсюдження ліберально- демократичної форми правління і державного устрою.

Сучасна міжнародна ситуація не додає оптимізму щодо покращення відносин між Заходом і Росією. На відміну від російського напрямку американської зовнішньої політики, український вектор міцно прив'язаний до європейського контексту. Передусім це стосується проблем Європейської безпеки та стабільності, для яких ця велика країна має бути не загрозою, а фактором зміцнення. За американським геополітичним проектом, Європа має бути єдиним, стабільним континентом. В Америці вважають, що динамічне просування у напрямі утвердження демократії має стати головним реальним підтвердженням остаточного обрання країною європейського шляху розвитку. Успіхи демократичних перетворень є абсолютно необхідною умовою для лобювання американцями українського європроекту.

За роки незалежності Україна стала повноправним членом світового співтовариства, посівши у ньому чітке місце, утвердилася як впливова європейська держава. Вже до першої річниці проголошення незалежності статус відродженої Української держави визнали 132 країни, 110 встановили з нею дипломатичні відносини [9, с. 769]. Процес міжнародного визнання незалежної України згодом завершився встановленням з нею відносин майже всіма державами світу-членами Організації Об'єднаних Націй (ООН): станом на 1 січня 2004 р. Україну визнали і встановили з нею дипломатичні відносини 173 країни світу [9, с. 769]. Відповідно до міжнародних стандартів закладалися правові засади відносин України із зарубіжними країнами, що відображено у багатьох міждержавних та міжурядових угодах і договорах, укладених з нормами міжнародного права. Досягненню реального визнання світовим співтовариством сприяла міжнародна активність України. Станом на 2011 р. Україна є членом 47 Міжнародних організацій, бере участь у роботі понад 100 постійних та тимчасових органів, створених відповідно до міжнародних угод та договорів, учасницею яких вона є. 15 Міжнародних організацій мають офіційні представництва в Україні [12, с. 221]. Про роль України у світі засвідчує її входження до ключових європейських політичних та економічних інтеграційних структур, а також поглиблення трансатлантичного співробітництва. Вона стала членом Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) з 30 січня 1992 р. З того часу бере активну участь у роботі всіх колективних керівних органів ОБСЄ (саміти держав-учасниць Організації, засідання Ради Міністрів та Постійної ради), виробленні та прийнятті ними

рішень з різних аспектів її діяльності. Сьогодні ОБСЄ – це єдина трансатлантична безпекова структура, повноправним членом якої є Україна. У вересні 1995 р. Україна стала членом Ради Європи, приєдналася до Центрально-Європейської ініціативи, підписала програму “Партнерство заради миру”, вивела свої відносини з НАТО на рівень поглибленого і розширеного співробітництва, підписала Угоду з Європейським союзом (ЄС). Така політична міжнародна діяльність сприяла розширенню рівноправної участі України в договірно-правових відносинах із зарубіжними країнами в усіх сферах міжнародного життя. Це насамперед проблеми загальної безпеки, роззброєння і зміцнення миру, забезпечення й захисту прав людини, охорони довкілля, збереження всесвітньої культурної та природної спадщини, використання транспортної мережі, морського судноплавства, супутникового зв'язку тощо.

Список використаної літератури:

1. Бодрук О. С. Структури воєнної безпеки: національний та міжнародний аспект: Монографія / О. С. Бодрук. – К. : НіП МБ. – 300 с.
2. Гаджиєв К. С. Введение в геополитику. Изд. 2-е, доп. и перераб.: Учебник для вузов / К. С. Гаджиєв. – М. : Логос, 2000. – 432 с.
3. Глобалізація і сучасний міжнародний процес / [заг. ред. проф. Б. Гуменюка і проф. С. Шергіна]. – К. : Університет «Україна», 2009. – 508 с.
4. Гончар М. Газовый натиск с Востока [Електронний ресурс] / М. Гончар, М. Алинов // Зеркало недели. - № 24, 2-8 июля 2011. - Режим доступа: http://zn.ua/ECONOMICS/gazovyy_natisk_s_vostoka-83728.html.
5. Грищенко К. Договор современный и нужный / К. Грищенко // День - № 195-196, 28-29 октября 2011.
6. Грищенко К. Поза межами шахівниці: прагматичний порядок денний української зовнішньої політики [Електронний ресурс] /К. Грищенко // Дзеркало тижня. - №27(807), 17 липня – 6 серпня 2010. – Режим доступу: http://dt.ua/POLITICS/poza_mezhami_shahivnitsi_pragmatichniy_poryadok_denniy_ukr_ayinskoyi_zovnishnoyi_politiki-60748.html.
7. Ермолаев А. Украине нужен новый национальный проект [Электронный ресурс] / А. Ермолаев // Диалог. – Режим доступа: <http://dialogs.org.ua/dialog.php?id=528> top id = 881 # 881.
- 8.. Зовнішня політика України – 2007: стратегічні оцінки, прогнози та пріоритети / [за ред. Г.М. Перепелиці]. – К. : ВД «Стилос», 2008 – 312 с.
- 9.. Коротков Д. Дань Евросоюзу [Электронный ресурс] / Д. Коротков // Сегодня. – 12 ноября 2011. – Режим доступа: <http://www.segodnya.ua/blogs/korotkovblog.html>.
- 10.. Климкин П. Есть ли перспектива? [Электронный ресурс] / П. Климкин // Зеркало недели. - № 43, 26 ноября 2011. - Режим доступа: http://www.ukrrudprom.com/digest/Pavel_Klimkin_Est_li_perspektiva.htm

Наконечний В., Карпишена Д.

УРЯДОВА КРИЗА В ПІВНІЧНІЙ КОРЕЇ

У Південній Кореї набирає обертів скандал, що загрожує обернутися імпічментом президента Пак Кин Хе. Нічого подібного ще не було. Хе звинувачують в тому, що вона дозволила подрузі Цой Сун Сіль і іншим шарлатанам впливати на зовнішньополітичний курс Сеула.